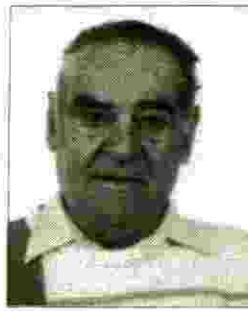

טרב דוד

נולד ב-15.10.27 בבירות, לבנון
עלה ארצה בשנת 1934 בגיל 7
התגייס לפלמ"ח ב-1946
הצטרף לפל"מ ב-1947

ה ע ם נ ה ר י ם ' 0

האנשים אשר היו מעט מפורחים וחתרנו לחוף. חזרנו כמה פעמים להוריד עוד ועוד אנשים. ביצענו את המשימה במלואה על הצד הטוב ביותר.

הספינה "עליה" עלתה לחוף ונשארה שם כ"גלעד". עם אור הבוקר נסוגנו לבסיס היציאה בקיבוץ געתון ומשם בחזרה ליגור באוטובוסים בדרך-לא-דרך. הספינה "עליה" הביאה ארצה 184 מעפילים. זו היתה אחת הספינות אשר פרצו את הבלוקדה של השלטון הבריטי בארץ ישראל. ההרגשה לאחר הצלחת הפעולה היתה נהדרת.

חזרתי לקיבוץ מנרה, אשר בו הייתי חבר עוד לפני התנדבותי לפל"מ. נשארתי בקיבוץ תקופה קצרה ובשנת 1950 עזבתי את המשק וחזרתי לחיפה.

מאחר והיתה תקופה קשה מאוד בארץ עברתי בכל מיני עבודות ולבסוף התחלתי לעבוד כמסגר-רתך בכמה מפעלים ונקלטתי במקצוע.

בשנת 1953 התחתנתי. כיום אני אב לשלושה ילדים. בני הבכור שירת בחיל הים בצוללת "לויתן". לאחר 22 שנות עבודה רצופה בסולתם יצאתי לגימלאות וכיום אני גר בכרמיאל בקרבת ילדי.

עליתי ארצה בשנת 1934 בגיל 7, בעלייה בלתי לגאלית (ברגל) על ידי מבריהים ערביים.

זכרונות אישיים

גדלתי והתחנכתי בחיפה. בגיל 11-12 הצטרפתי לתנועת "הנוער העובד" בחיפה. תוך כדי פעילות בתנועה התחלתי להבין את המשמעות של אהבת העם והמולדת ולהתמסר כולי כדי להגשים את חלום הגאולה של העם החוזר אל מולדתו לאחר אלפי שנות גלות, בראשית שנות ה-40. תוך כדי היותי בתנועת "הנוער העובד" הצטרפתי להגנה ולאחר מכן הצטרפתי לאגודת הספורט הימי של הפועל חיפה. מאז נקשרתי לים והתאהבתי בו.

בשנת 1945 לפני תום מלחמת העולם השנייה יצאתי עם קבוצת חברים להכשרה בקיבוץ עין-גב. בהשפעת המדריך בתנועה יפתח זייד עברתי בדייג, המשך הקשר עם הים. ב-1946 התגייסנו לפלמ"ח פלוגה.

בשנת 1947 התנדבתי לפל"מ ובאותו קיץ יצאתי לקורס מפקדי סירות בקיסריה. הקורס היה מעניין מאוד ולמדתי הרבה דברים בסיסיים הקשורים לים. בגמר הקורס הייתי בהמתנה לפעילות מבצעית, אשר חיכיתי לה בקיבוץ יגור. והנה, סוף-סוף הגיעה השעה. בתאריך 15-16 בנובמבר

1947 יצאנו מהבסיס בקיבוץ יגור באוטובוסים לכיוון נהריה (מצויידיים בשמיכה, במגבת ובבגד-ים). הגענו לקיבוץ געתון, קיבלנו ארוחת ערב קלה ובני הגדול (מרשק) נשא בפנינו דברי עידוד לקראת הפעולה אשר עמדנו לבצע. בני הלהיב אותנו בדבריו והסביר לנו שיש להגיד לעולים המעפילים ביידיש נישט-מוריא, כי הם לא ידעו עברית.

לאחר חצות יצאנו לחוף הים, בקרבת נהריה, שכבנו על החול וחיכינו להגעת ספינת המעפילים. הספינה הגיעה לפנות בוקר. נכנסנו לסירות אשר היו מוסתרות בקרבת החוף. חתרנו לספינה, הורדנו את

בשך הסערה מורידים את הסירות לים